

[Arbejdsministeren]

initiativer, der er taget på beskæftigelsesområdet, hvor jeg først og fremmest vil fremhæve efterlønsordningen, jobtilbudsordningen for de langtidsledige og beskæftigelsespolitikken over for de unge.

Jeg nævnte før, at ungdomsarbejdsløsheden havde udviklet sig – ikke tilfredsstillende, men i det mindste i den rigtige retning, altså i retning af et fald i ungdomsarbejdsløsheden i løbet af 1979. Vi har netop i april måned fået en vurdering af de hidtidige foranstaltninger på ungdomsarbejdsløshedens område, der viser, at der i løbet af 1978 er blevet givet tilbud om uddannelse eller beskæftigelse til ca. 32.000 unge, hvoraf de fleste efter de særlige foranstaltningers afslutning fortsat havde beskæftigelse eller var under uddannelse.

Jeg kan nævne, at efterlønsordningen, som statsministeren understregede det, har haft en række positive virkninger på beskæftigelsesudviklingen. Jeg mener, at det store antal mennesker, der, siden efterlønsordningen trådte i kraft ved årsskiftet, har benyttet sig af ordningen – mere end 30.000 har jo gjort brug af den frivillige mulighed, som efterlønsordningen giver – er et vidnesbyrd om, at det her er lykkedes at gøre to fornuftige ting på samme tid: både at give nedslidte mennesker på arbejdsmarkedet, der efter et langt liv ønsker at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, en chance for at gøre dette på anstændige økonomiske vilkår, samtidig med at der er blevet skabt beskæftigelsesmuligheder for yngre på arbejdsmarkedet.

Det samme positive indtryk mener jeg man må fastholde, når det gælder jobtilbudsordningen for de langtidsledige. Hvor man en overgang var inde på næsten at give op over for de langtidsarbejdsløse, ja, så er det løfte, som den daværende regering gav i foråret 1978 om, at alle, inden de faldt for 26 ugers reglen, skulle have et tilbud om beskæftigelse på en normal arbejdsplads i en længere periode, blevet opfyldt. Alle de langtidsarbejdsløse i første kvartal af 1979, knap 9.000 langtidsledige, der skulle have et tilbud om beskæftigelse i form af genoptræning i en mindst 9 måneders periode, har fået dette tilbud. Jeg kan i øvrigt oplyse, at knap to tredjedele har gjort brug af dette tilbud, og at ca. 25 pct. af dem er blevet ansat i private virksomheder.

Jeg skal slutte med at gøre nogle enkelte bemærkninger vedrørende beskæftigelsesplanen. Vi er nu godt halvvejs igennem den periode, beskæftigelsesplanen fra august 1977 dækker, og der kan være god grund til et par korte midtvejsbemærkninger.

For det første den bemærkning, som vel ikke kan være overraskende, men som det vel er rigtigt at gøre nu, at det altid er svært at få den slags foranstaltninger til at virke tilstrækkelig hurtigt og tilstrækkelig effektivt. Vi må indrømme, at den igangsættende fase under beskæftigelsesplanen har været mere tidkrævende, end vi forudså det i 1977, men i dag er langt de fleste af de ordninger, som udgør beskæftigelsesplanen, gennemført med fuld virkning, og beskæftigelsesvirkningerne indfinder sig i det omfang, vi har forudset. Enkelte af foranstaltningerne har dog ikke fået det omfang, vi forventede, og som der blev afsat penge til. Det drejer sig desværre ikke mindst om de energibesparende bestræbelser, og det er som bekendt foranstaltninger, der også beløbsmæssigt tæller ganske tungt i det samlede billede, når beskæftigelsesvirkningen skal vurderes.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte direkte regeringen, om man i forbindelse med disse midtvejsovervejelser omkring beskæftigelsesplanen, udnyttelse af ikke-udnyttede midler osv. ville inddrage de partier, som var med i sin tid til at vedtage beskæftigelsesplanen i 1977, det vil sige det konservative folkeparti og det radikale venstre. Jeg kan sige til hr. Niels Helveg Petersen, at naturligvis vil de to partier blive inddraget i diskussionen om udmøntningen og fortsættelsen af beskæftigelsesplanen. Vi må imidlertid overveje disse ting meget nøje i sammenhæng med den almindelige økonomiske politik.

Jeg sagde tidligere i dette indlæg, at selv om der er sket en positiv vending i beskæftigelsesudviklingen, der viser, at en aktiv beskæftigelsespolitik nytter og har mening i vores samfund, så er der alvorlige problemer, der tårner sig op, ikke mindst i kraft af den almindelige internationale økonomiske afmatning, vi kan frygte der vil slå igennem samtidig med en stadig kraftigere tilgang til det danske arbejdsmarked. Derfor er der ingen grund til at slække på indsatsen over for arbejdsløsheden. Tværtimod er der grund til at gøre en yderligere forstærket indsats på dette område.